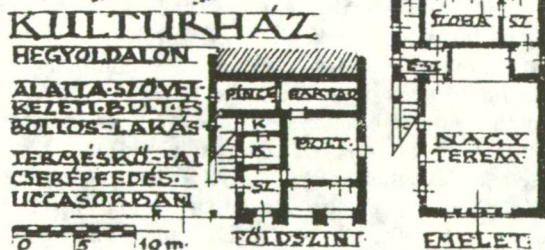
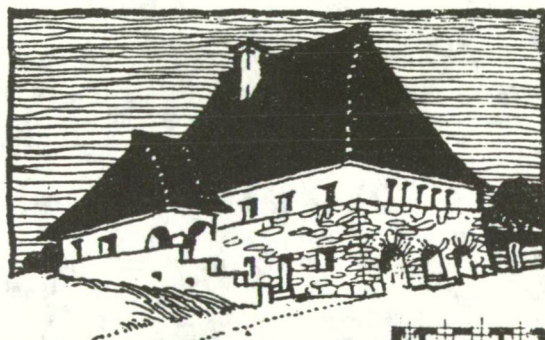

ral a víz, s hajtotta fölfelé vagy három kilométert. Ott meglassúdott az erő, elkezdett farolni a teher. Nekifordult a víz sodrának, jött szépen. Alig ácsorgok ott egy fél órácskát, hát látom, ahogy a város füzérlámpáiból a fények cirógatják a víz tetejét, csak úgy a híd táján összetöredeznek. A híd lábai között átláttam, s mint a törött tükördarabok, úgy csillogtak a fények szilánkjai. Ott jön valami! A tutaj ereszkedik! Úgy is volt. Olyan előkelően állt a gyár fölvonója mellé Szatyng, akár egy sorhajóhadnagy. A kalapom széléhez emelve a mancsom, tisztelegtem neki. Ríttam örömben. Mint egy kicsi kölök. Ő is harapta befelé a szája szalonnáját, hogy el ne bögje magát.

KÓS KÁROLY RAJZA